

№ 4/1967-68.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande № 4/1967-68 med anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland. (№ 35/1967).

Sedan landstinget över förenämnda framställning inbegärt lag- och ekonomiutskottets betänkande, har utskottet behandlat ärendet och får härmed vördsamt anföra följande:

Utskottet omfattar i sak framställningen och däri ingående lagförslag, men anser beträffande § 114, enligt vilken vissa beslut, bland annat beslut rörande förbud mot anslutning av enskilda vägar till landsväg, skulle meddelas efter anslag, att paragrafens nu gällande lydelse bättre tillgodoser sakägarnas intressen enär däri stadgas att beslut skall framläggas till påseende för sakägarna såväl å landskapsstyrelsen som inom vederbörande kommun, efter det därom kungjorts på landskapsstyrelsens anslagstavla samt inom kommunen, på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat.

I § 30 bör en markering införas utvisande att ändringen avser andra momentet.

I 52 § 2 mom. anser utskottet skäl föreligga, att stryka orden "åt bägge hållen", enär situationer kan tänkas då ytterligare fri sikt är nödvändig. Ytterligare bör i sagda paragrafs 3 mom. ordet "men" inflikas på femte raden efter ordet "eller" för att giva stadgandet avsett innehåll. På nämnda rad föreslås dessutom en stilistisk ändring sålunda att punkt sättes efter ordet "skick" samt att "och" strykes och "det" skrives med stor bokstav. Momentets innehåll blir därigenom lättfattligare.

I 52 §, sista momentet, bör ordet "avgörande" skrivas i pluralis i konsekvens med ordet "anvisningar".

I § 66 anser utskottet att ordet "part" bör utbytas mot ordet "sakägare", vilket sistnämnda ord genomgående används i lagtexten.

I lagförslagets 121 § 2 mom. bör första och delvis andra raden stilistiskt rättas så, att de erhåller följande lydelse:

"Jämväl efter det att beslut om ändring av kommunalväg till bygdeväg trätt i kraft ..."

Då lagförslaget icke i övrigt givit anledning till sakliga anmärkningar, får utskottet vördsamt föreslå,

att landstinget måtte antaga lagförslaget,
dock sålunda, att nedannämnda lagrum erhåller

följande lydelse:

52 §.

Utan hinder av förbud, som avses i 50 § 1 mom., må väghållningsmyndigheten, då förändrade förhållanden eller andra vägande skäl det påkalla, tillåta anslutning av enskild väg till förbud underkastad allmän väg eller användning av förbjuden anslutning, ifall ett ändamålsenligt nyttjande av fastighet det kräver och den därav förorsakade faran för trafiksäkerheten provas vara ringa.

För anslutning av enskild väg till landsväg, för vilken förbud enligt 50 § 1 mom. icke meddelats, erfordras väghållningsmyndighetens tillstånd. Tillståndet, i vilket nödigbefunna villkor må intagas, skall beviljas om anslutningen är nödig för nyttjande av fastighet och sikten från anslutningen över landsvägen är tillräckligt fri samt anslutningens läge i förhållande till andra korsningar och anslutningar är sådant, att trafiksäkerheten icke äventyras. På synnerliga skäl må landskapsstyrelsen besluta att stadgandena i detta moment skola tillämpas även på viss bygdeväg eller del därav. Skall enskild väg anslutas till bygdeväg och föreligger icke sådant beslut av landskapsstyrelsen, skall anslutningen vid vägskälet utföras enligt väghållningsmyndighetens anvisningar på sådant sätt, att den fara för trafiken, som den enskilda vägen förorsakar, i största möjliga mån undvikas.

De konstruktioner och anordningar inom allmän vägs område, vilka erfordras för enskild vägs anslutning till allmän väg, är den, som håller den enskilda vägen pliktig att utföra och underhålla enligt väghållningsmyndighetens anvisningar på så sätt, att de icke innebära fara för trafiken på den allmänna vägen eller men för dess hållande i skick. Det arbete som härav föranledes må väghållningsmyndigheten, om skäl därtill föreligger, utföra på vederbörandes bekostnad. Ansluter sig tidigare förefintlig enskild väg till allmän väg så, att därav förorsakas fara för trafiken, är den, som håller den enskilda vägen pliktig att i enlighet med väghållningsmyndighetens anvisningar vidtaga åtgärder för anslutningens utförande på sådant sätt, att faran såvitt möjligt undvikas.

Bygges allmän väg så, att den avskär tidigare befintlig enskild väg, eller breddas, höjes eller sänkes allmän väg så, att tillträde till denna från tidigare förefintlig enskild väg avsevärt försvåras, ankommer det på väghållaren för den allmänna vägen att på egen bekostnad draga försorg om att den enskilda vägen ledes över den allmänna vägen eller att för dess anslutning till den allmänna vägen nödiga anordningar och därmed sammanhängande arbeten utföras. Vad i detta moment stadgas

om enskild väg, gäller i tillämpliga delar byggnadsplaneväg!

Vad i denna lag stadgas om anslutning av enskild väg till allmän väg eller om nyttjande av till allmän väg ledande enskild vägs anslutning, gäller i tillämpliga delar även byggande av enskild väg på väg-område, som avses i fastställd vägplan. Med enskild väg avses i denna lag även sådan med enskild väg jämförlik väg eller anslutning, som endast ägaren eller innehavaren av fastighet äger rätt att nyttja. Dock må utan hinder av stadgandena i 50 § 1 mom. och denna paragrafs 2 mom. i enlighet med väghållningsmyndighetens anvisningar till väg göras sådan anslutning, som användes uteslutande för körslor inom lant- eller skogsbruk (lantbruksanslutning), såframt icke anslutningen medför betydande fara för trafiksäkerheten.

Sakägare har rätt att hänskjuta väghållningsmyndighetens med stöd av denna paragraf träffade avgöranden eller givna anvisningar till landskapsstyrelsens prövning.

66 §.

Där med anledning av reglering, som avses i 35 §, eller i enlighet med 50 § 2 mom. ny enskild väg eller anslutning anlägges eller redan förefintlig sådan ändras och arbetet ej utföres av väghållningsmyndigheten, vare fastighetens ägare eller annan sakägare, om denne på grund därav åsamkas kostnader, berättigad att av väghållaren utfå skälig ersättning härför. Föranleder förbud, som omförmäles i 50 § 1 mom., betydande men vid nyttjandet av fastighet, som därförinnan haft anslutning till allmän väg, är fastighetens ägare berättigad att av väghållaren erhålla ersättning jämväl härför.

114 §.

B slut om fastställande av vägplan, förändring av enskild väg till allmän eller indragning av väg samt beslut, som meddelas med stöd av 50 § 1 mom. eller med stöd av 52 § 2 mom., ävensom beslut, varigenom i 94 § omförmäld klassindelning fastställles, skall framläggas till påseende för sakägarna såväl å landskapsstyrelsen som inom vederbörande kommun, efter det därom kungjorts på landskapsstyrelsens anslagstavla samt inom kommunen, på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat. Besvärstiden räknas härvid från den dag beslutet framlagts.

121 §.

Jämväl efter det att beslut om ändring av kommunalväg till bygdeväg trätt i kraft, skall äldre lag tillämpas ifråga om ersättning, som för-
anledes av överlåtelse av område eller inskränkning av nyttjanderätt enligt 6 § landskapslagen innehållande särskilda stadganden engående

vägväsendet i landskapet Åland (1/29) eller vartill eljest uppkommit rätt, innan beslutet trädde i kraft, eller då fråga är om debitering, uppbörd eller redovisning av kostnaderna för avhjälpande av bristfälligheter, vilka yppats vid enligt äldre landskapslag förrättade vägsyner på kommunalvägar och av andra av väghållningen beträffande kommunalväg föranledda utbetalningar. Detsamma skall gälla i det fall, att vid iståndsättning av kommunalväg, som förklarats för bygdeväg, i sådant lagenligt skick som överlåtelsen påkallar, använts område utan landskapsstyrelsens beslut eller med avvikelse från sådant, och bör dylikt område, beträffande vilket vad i 31 § av denna lag är stadgat skall tillämpas, anses höra till bygdeväg räknat från början av följande månad efter den mottagningssyn, vid vilken vägen blivit godkänd. Från samma tidpunkt bör motsvarande del av kommunalväg anses upphöra att vara allmän väg, såframt ej annorlunda bestämts.

- - - - -

Mariehamn den 16 november 1967.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Valter Nordas

Valter Nordas

ordförande.

Bjarne Olofsson

./. Bjarne Olofsson
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordföranden Valter Nordas, viceordföranden Viktor Arvidsson samt ledamöterna Einar Hambrudd, Olof Jansson och Olof Lindström (delvis) samt suppleanten Börje Hagström (delvis).